

Чорно-біле обличчя Жінки

УМузеї книги і друкарства Острога відкрилась і діє виставка «Жінка на чорно-білому фото XIX – XX ст.ст.». При її відкритті виступили працівники музею, директор Державного історико-культурного заповідника міста Острога Сергій Кибкало, гості нашого міста. **Детальніше про виставку – на 7 стор.**

□ Виставки

Чорно-біле обличчя Жінки

«... Закінчення.
Початок на 1 стор.»

Олександр ГЛАДУНЕНКО

Перш ніж розпочати розповідь про презентацію нової виставки, хочу спитати:

– Чи відомо вам, що перше справжнє фото в історії людства, яке мало назву «Вид з вікна», знімали безперервно протягом... восьми годин?

– Чи відомо вам, що для цього знімку використовували... асфальт?

– Чи відомо вам, що найбільша фотографія в світі, занесена до книги рекордів Гіннеса, (суцільна, не поклеєна, не зшита) має розмір 32,6x9,5 метрів?

– Чи відомо вам, що покровителькою фотографів вважається свята Вероніка і саме в «її число» відзначається Всесвітній день фотографа?

– Чи відомі вам імена острозьких фотографів минулого і сучасності?

– І, головне, чи відвідали ви вже в Луцькій брамі Острога надзвичайно цікаву й оригінальну виставку чорно-білих фотографій XIX – XX століть, присвячену її величності Жінці?

Підготували її працівники Музею книги й друкарства Державного історико-культурного заповідника м. Острога, а ідею таку їм подали колеги з Нетішинського міського краєзнавчого музею! (До речі, вони надали й кілька експонатів). У дев'яти вітринах розміщено знімки різних розмірів: від великих, де показано кілька сот людей, до дрібних, не більших за поштову марку. Причому організатори свідомо пішли

на те, аби знімки були саме дво-, а не багатоколірні. На них – переважно жінки (якщо не брати до уваги весільні та шлюбні знімки). До речі, й серед перших відвідувачів виставки були переважно жіночки. І лише кілька чоловіків. Як виявилось згодом, мужиків об'єднувало не лише захоплення прекрасним, інтерес до зйомок, а й те, що кожний з них свого часу... був або є музейником!

Органічно вписались у виставку і різноманітні речі усіх тих епох (Російської імперії, Польської міжвоєнної держави, часів СРСР), серед яких зразки фотоапаратів, фотоальбоми, художні полотна, грамплатівки, радіоприймачі, грамофони й навіть... самовар та «слоники щастя». Що цікаво – на виставці аб-

солютно немає табличок або етикеток. А навіщо? Адже головне тут – дивитися! І, якщо, приміром, можна побачити документи Мольської, її речі, то ім'я дамки в капелюшку нам поки що невідоме. Так само невідомі іноді й імена, як не дивно, наших сучасників, які зображені на фотографіях попередніх років. Зате такі фото дають змогу наочно побачити і вигляд міста, і моду тих літ.

А ще було б непогано, збираючись відвідати виставку, «поритися» в своїх сімейних альбомах, знайти цікаві родинні фотки, види давнього Острога тощо, і принести їх з собою. Слово честі, музейні працівники будуть щиро вдячні вам за такий дарунок!